

מב:

עין משפט
גו מצוה

כירה פרק שלישי שבת

מסורת הש"ס

(א) הכהן יתנו מעשרות
פ"ח מ"ו, (ב) לקחן ק"ו, פ"ט,
(ג) לקחן מ"ו, (ד) ו' ו' י"ג
מס', (ה) י"ט מפרס עניינן
לאן מביא דב פקדא מו
שבתא בלאן מביא עני
שם כהנאית, וילי יתא
נרשט מר עוקא מביא
דבית ע. הוה דרש דבית מר
עוקא מו שבתא פכית
(ו) ו' תוספת ומס' לא:
ד"ה ע"ה כ"ו, (ז) ו' תוס'
ע"ו, (ח) ד"ה כ"ג תוס',
(ט) לקחן מ"ד.

גלוין הש"ס

תוס' ר"ה א"ב. בא אריא
מסוב רבין וביצות. ק"ל
לעשרת ק"ו א"ב מ"ד לא
הי כדכר הייט כעדי על
זמן אכל סכא דעירוי על
נכס הייט סכא חס. ח"ק
אם הייט העירוי מניח למס'
הייט חס דתחיל נכר כ"כ
בעירוי מביא על כ"ר ו'
ילי ע"י: שם ר"ה ו'אן
נאמר, דבמקום שבת
שבתא מביא ר"ה ו'אן ו'
הייט לילי מוס נאחא ע"ס
ד"ה תוספת נעלמו כ"ר
מחל שא"י ח"ד לנ"ס, ע"י
מ"ה ר"ס ש"ס ק"ו ו'ק
כעלול הג כ"כ סכא
דילק להי"ו ו'ו מ"ה מ"ה
אלו טעמא דכ"כ ו'ק"מ
ק"ס המה"ס:

רבינו הגנאל

ר' יהודה אומר לכל
הוא נתן כ"ו אייבא
ר' יהודה אריא, דקתי
האיילס וקרייה שבתין
מרתחין לא יתן להניח
הבלין, התם סליז וקיל
הוא, דתניא ר"י אומר
לכל איילסין רותחין והוא
נתון, לכל קריית רותחין
הוא נתון, חזן כדבר שיש
בו חומץ וי"ד מלח כתבלין
הוא י"א לא, וקס"ב כתיב
ר' יהיא מלח אינו כתבלין
דכ"ב ראשון נמי לא
בשלה, וי"ד דרב נחמן
דאמר צריכה מילח בשולי
כבשרא דתורה, ט"מ כי
נתון מלח כתבלין בשבת
ואפילו כ"ב ראשון אינו
בישול, נתחנן אין נתחן
כלי תחת הרב לקבל בו את
השמן כ"ו, אמר ר' חסדא
אע"פ שאמר אין נתחן
כלי תחת התרנגולת כ"ו,
כלומר אפילו אם עומדת
במקום מדרון ורואין כ"ו
שחיל תיפול הביצה במקום
מדרון ותשבר, לא התירו לו
להטיל תחתיה כלי לקבלה
לביצה כ"ו שלא תשבר,
אחיה כ"ו ב"ה חושב,
הצלה מצויה התירו הצלה
שא"ת מצויה לא התירו,
ואקשינן והצלה שא"ת
מצויה לא התירו, והא חבית
ורשין בגולפי חתי, פ"י
ק"ק"ה ח"ה"ש חזן מצויין
להפקיע, וביצות תחת הרב
נמי מילח ושכ"ח היא

אבל נותן הוא לתוך הקערה. כללי שני אינו מובל: סמחוי. ענין קערה גדולה שמערה כל האילסם לתוכה ומשם מערה לקערות: ר' יהודה אומר לכל וכו'. בגמ' מפרש אהי קאי אכלי ראשון או אכלי שני: חזן מדבר שיש בו חומץ או ליר. שהן מובלין את התבלין כשהן רותחין: ליר. הנוטף מן הדגים כשעושים אותן במכש: גמ' ארישא קאי. אילפסין דקא אסר מ"ק וקאמר ר' יהודה לכל אילפסין הוא נותן כללי ראשון לא מובל: או דילמא אסיפא קאי. אקערה ותמחי דקא שרי מ"ק וקא אמר ליה רבי יהודה בכל קערות ותמחיין מודיעא לך חזן מדבר שיש בו חומץ ואפילו כלי שני נמי לא: דכ"ב ראשון נמי לא בשלה, ומותר ליתן ואפילו בכלי ראשון ששהעבירו מן האור: מרתני' אין נוספין. בשבת: כלי תחת הסר. לקבל בו שמן המטפסין משום דשמן מוקףה הוא וקסדר אין כלי ניטל בשבת אלא לצורך דבר הניטל. אי נמי קסדר אסור לנטל כלי מהיטבו להושיב כלי במקום שלא יוכל עוד ליטלו (דמשום דהוי כקובע לו מקום ומתברר בעיני דמי למלאכה וכלי זה משיפול בו השמן המוקףה יחא אסור לנטלו: מוסר. להניחה שם: ואין ניאוסין. נהנין: גמ' אע"פ שאמרו אין נוספין כלי תחת התרנגולת לקבל

הוא לתוך הקערה או לתוך התמחוי רבי יהודה אומר לכל הוא נותן חזן מדבר שיש בו חומץ וציר: גמ' איבעיא להו רבי יהודה ארישא קאי ולקולא או דילמא אסיפא קאי ולחומרא ת"ש דתניא רבי יהודה אומר לכל אילפסין הוא נותן לכל הקדירות רותחות הוא נותן חזן מדבר שיש בו חומץ וציר סבר רב יוסף למימר מלח הרי הוא כתבלין דכ"ב ראשון בשלה ובכלי שני לא בשלה א"ל אביי תני רבי חייה מלח אינה כתבלין דכ"ב שני נמי בשלה ופליגא דרב נחמן דאמר רב נחמן צריכא מילחא בישולא כבשרא דתורה ואיכא דאמרי סבר רב יוסף למימר מלח הרי הוא כתבלין דכ"ב ראשון בשלה בכלי שני לא בשלה א"ל אביי תני ר' חייה מלח אינה כתבלין דכ"ב ראשון נמי לא בשלה והיינו דאמר רב נחמן צריכא מילחא בישולא כבשרא דתורה: מרתני' אין נוספין כלי תחת הגר לקבל בו את השמן ואם נתנה מבעוד יום מותר ואין ניאוסין ממנו לפי שאינו מן המוכן: גמ' אמר רב חסדא אע"פ שאמרו אין נותנין כלי תחת תרנגולת לקבל ביצתה אבל כופה עליה כלי שלא תשבר אמר רבה מ"ט דרב חסדא קסבר תרנגולת עשויה להטיל הביצה באשפה ואינה עשויה להטיל ביצתה במקום מדרון והצלה מצויה התירו והצלה שאינה מצויה לא התירו והתניא נשברה לו חבית של מלח בראש גגו מביא כלי ומניח תחתיה בגולפי חרתי דשכיחי דפקעי איתבייה ונותנין כלי תחת הגר לקבל ניצוצות ניצוצות נמי שכיחי איתבייה

הוא וצ"ה לא שכיחא דפקעה: גולפי. חביות. נוספין כלי. תמתיחן היא ומתוכי ליה מיה: ניליזום. שלהבת הנוטפת מן הגר כ"ו שלא ידלק מה שמתחתיה ואע"ג דניצוצות לא מניטליו ולא שכיחי: איתבייה כ"ו קדירות רותחות הוא נותן. נראה דדוקא בתבלין פליג אכל בשאר מדרון ותשבר, לא התירו לו להטיל תחתיה כלי לקבלה לביצה כ"ו שלא תשבר, אחיה כ"ו ב"ה חושב, הצלה מצויה התירו הצלה שא"ת מצויה לא התירו, ואקשינן והצלה שא"ת מצויה לא התירו, והא חבית ורשין בגולפי חתי, פ"י ק"ק"ה ח"ה"ש חזן מצויין להפקיע, וביצות תחת הרב נמי מילח ושכ"ח היא

אבל נותן הוא לתוך הקערה בו. מהכא לוכא למידק דעירוי ככלי שני מדקמי לא יתן למוכה תבלין ולא אשמעינן רבותא אפילו שלא יערה על הקערה שתבלין במוכה דלדרכה דוק מסיפא דקמי אכל נותן הוא לתוך הקערה שתבלין במוכה ורבינו שמואל מביא ראייה דעירוי ככלי שני מהא דק"ל תתאה גבר ולר"י נראה דעירוי ככלי ראשון ומביא ראייה דבזבחים כפרק דס תעופת (דף נ"ה: וס) מ"ר אסר תבוסל בו אין לי אלא שביסל בו עירה לתוכו רוחא מניין תלמוד לומר (אשר תבוסל) בו יסבר אלא דעירוי חשיב מובל מכלל זבחי מלמטה וכ"כ ע"ה מלמטה ר"י ויהי אסר אסור דעירוי ככלי ראשון מיליה דר' יונה מן האל אחד שביסל בו ואחד שעירה לתוכו רוחא ודמי ר' יוסי תמן כלי חרס צולע תבלין אינו מתבסל השיב רבי יוסי בר בר אבהו מניין שצ"ל נחשת כן תלמוד לומר ואם כ"ל נחשת צולה אינו לן למימר כלי נחשת צולע בתמיה פ"י ע"י עירוי אם אינו מובל לא צולע אלא דמסיק דעירוי ככלי ראשון ונראה דעירוי לא הו ככלי ראשון ולא ככלי שני אלא מובל כ"י קליפה דהא ק"ל כשמואל דאמר תתאה גבר דמיא כוטיה ככ"ד זולין (פסקים ע"ו) ומ"מ מובל כ"י קליפה דאמר התם מניח כוטיה דשמואל חס לתוך זון או זון לתוך זון מדיח ופירך חס לתוך זון דמייקרי ליה צולע אלא אימא חס לתוך זון קולף זון לתוך זון מדיח וכן משמע בש"ה מסכת ע"ו דף ע"ו) דאמר מר (שעוקבא זון יורה מעכו"ס אהדר ליה גנפא ומסיק כבולט כן פולטו מה בולטו צניצות חף פולטו צניצות ואי עירוי ככלי ראשון מ"ה איריא מוסת דבלע צניצות אפילו צולע צניצת גמורה פלט צניצות שהוא עירוי אלא ודאי לא מובל אלא כ"י קליפה ואם עירוי

אבל נותן הוא לתוך הקערה או לתוך התמחוי רבי יהודה אומר לכל הוא נותן חזן מדבר שיש בו חומץ וציר: גמ' איבעיא להו רבי יהודה ארישא קאי ולקולא או דילמא אסיפא קאי ולחומרא ת"ש דתניא רבי יהודה אומר לכל אילפסין הוא נותן לכל הקדירות רותחות הוא נותן חזן מדבר שיש בו חומץ וציר סבר רב יוסף למימר מלח הרי הוא כתבלין דכ"ב ראשון בשלה ובכלי שני לא בשלה א"ל אביי תני רבי חייה מלח אינה כתבלין דכ"ב שני נמי בשלה ופליגא דרב נחמן דאמר רב נחמן צריכא מילחא בישולא כבשרא דתורה ואיכא דאמרי סבר רב יוסף למימר מלח הרי הוא כתבלין דכ"ב ראשון בשלה בכלי שני לא בשלה א"ל אביי תני ר' חייה מלח אינה כתבלין דכ"ב ראשון נמי לא בשלה והיינו דאמר רב נחמן צריכא מילחא בישולא כבשרא דתורה: מרתני' אין נוספין כלי תחת הגר לקבל בו את השמן ואם נתנה מבעוד יום מותר ואין ניאוסין ממנו לפי שאינו מן המוכן: גמ' אמר רב חסדא אע"פ שאמרו אין נותנין כלי תחת תרנגולת לקבל ביצתה אבל כופה עליה כלי שלא תשבר אמר רבה מ"ט דרב חסדא קסבר תרנגולת עשויה להטיל הביצה באשפה ואינה עשויה להטיל ביצתה במקום מדרון והצלה מצויה התירו והצלה שאינה מצויה לא התירו והתניא נשברה לו חבית של מלח בראש גגו מביא כלי ומניח תחתיה בגולפי חרתי דשכיחי דפקעי איתבייה ונותנין כלי תחת הגר לקבל ניצוצות ניצוצות נמי שכיחי איתבייה

הוא וצ"ה לא שכיחא דפקעה: גולפי. חביות. נוספין כלי. תמתיחן היא ומתוכי ליה מיה: ניליזום. שלהבת הנוטפת מן הגר כ"ו שלא ידלק מה שמתחתיה ואע"ג דניצוצות לא מניטליו ולא שכיחי: איתבייה כ"ו קדירות רותחות הוא נותן. נראה דדוקא בתבלין פליג אכל בשאר מדרון ותשבר, לא התירו לו להטיל תחתיה כלי לקבלה לביצה כ"ו שלא תשבר, אחיה כ"ו ב"ה חושב, הצלה מצויה התירו הצלה שא"ת מצויה לא התירו, ואקשינן והצלה שא"ת מצויה לא התירו, והא חבית ורשין בגולפי חתי, פ"י ק"ק"ה ח"ה"ש חזן מצויין להפקיע, וביצות תחת הרב נמי מילח ושכ"ח היא

לא א"י מ"י פ"כ ס"ל ס"ח ס"ס ו' טו"ס א"ח ט"ח ש"ח ס"פ ט'
ל"ח ב' מ"י פ"כ"ה מהלכות
שבת הלכות ט"ו י"ה
הלכה ג' סמך לזון ס"ה ט"ו
ש"פ א"ח ס"ח ס"ה ס"פ
ל"ח ג' מ"י פ"כ"ה ט"ח ס"ח
ש"ח ט"ו ט"ח א"ח
ט"ח ט"ו ט"ח ס"ח
ט"ח א' ו"ח ט"ח ס"ח
ט"ח א' ו"ח ט"ח ס"ח

תוס' ישיבם
(א) ח"י ארמחי שיעשה ה"ס
למטה ה"ס על חרס דכ"ו
כל ששה אילת לירי זה
זה לפיכך השפעה והגלות
והגולתין ודאי כ"כ א"ת
משיעור חלה ודאי כ"כ
משיעור חלה ודאי כ"כ
משיעור חלה ודאי כ"כ